

dog altid værd at nævne den — findes en Forklaring paa, at der er ganske særlige Hensyn, som nu driver de Forenede Fristater til at ønske denne Erhvervelse? At Erhvervelsen ikke ønskes af kommercielle Grunde, af økonomiske Grunde, turde være klart; ogsaa for denne Regering vil det være indlysende, at der kræves et meget betydeligt Tilskud for at bringe Øerne op. At Erhvervelsen ikke krævedes af, hvad jeg vil kalde Landafrundingsgrunde, Arronderingsgrunde, turde fremgaa deraf, at man saa hurtigt slap dette Hensyn i 1913. Der er kommet noget nyt til. Men man stiller naturligvis Regeringen overordentlig vanskeligt, naar man gør gældende, at der aldeles intet saadant eksisterer, og naar vi fra vor Side ikke kan anføre vore Grunde, vore Betragtninger med nogen Udførlighed, for at der ikke deri skal fremkomme noget, som kunde være til Skade for Forholdet mellem de to Regeringer eller for internationale Interesser, Danmarks Stilling osv.

Naar det ærede Medlem fra Ringkøbing saa paapegede, at hvad der allerede er blevet sagt, har været Genstand for Udtalelser i den fremmede Presse, synes dette mig dog at vise — dette gælder i en anden Sammenhæng — hvor farligt det er for os overhovedet at diskutere internationale Sager, og derigennem vil dog det ærede Medlem fra Ringkøbing kunne forstaa, at jeg maa nære saa store Betæneligheder, at jeg paa Regeringens Vegne har maatte fraraade nye Valg. Thi det kan der ikke være Tvivl om, at naar man her i Salen, trods den Betænksomhed, der udmærker vore Forhandlinger, den Smag og Takt, ethvert Medlem er i Besiddelse af, alligevel kan komme saa stærkt ind paa internationale Forhold, at dette kan gøres til Genstand for Omtale i den fremmede Presse paa en for os efter det ærede Medlems og efter det Referat, det ærede Medlem har givet, ogsaa efter min Mening skadelig Maade, vil der være en ganske enorm Risiko forbundet med Valgs Afholdelse. Vi ved jo alle, at paa Vælgermøder bevares ikke den Tone, ikke den fine Diskretion, vi bevarer her under vore Forhandlinger. Og det er der ikke noget mærkeligt i; hvor man henvender sig til en meget stor Forsamling, ved alle, at det er nødvendigt at bruge den lidt stærkere Farve, den lidt højere Tone. Det vil uvilkaarligt gaa saaledes, at mere udsættes for Fare end ved vore rolige, betænksomme og sindige Forhandlinger her i Salen, hvor Personligheder er ganske udelukkede, og hvor alle politiske

Hensyn iagttages med samme Takt fra alle Sider. Jeg beklager, ligesom det ærede Medlem, at der i den fremmede Presse er fremkommet saadanne Udtalelser, som det ærede Medlem har citeret, men jeg imødeser da — og det maa det ærede Medlem ogsaa imødesee — at den Valgagitation, vi nu skal til — det ærede Medlem kræver jo Valg, og det konservative Folkeparti kræver ogsaa dette, skønt der er nogen Uenighed i Partiet derom — vil medføre Farer for og gøre Fortræd for Landet. Dertil vil de Herrer imidlertid ikke tage Hensyn.

De andre Grunde, det ærede Medlem anfører for, at der ingen Fare er til Stede, finder jeg ærlig talt saa overfladiske, at man næsten ikke kan diskutere dem. Det ærede Medlem har en saadan Betragtning at gøre gældende som den, at det er nok muligt, at der er en Fare ved de vestindiske Besiddelser, men det gælder ogsaa andre danske Besiddelser. Undskyld, har vi saa mange danske Besiddelser? Jeg har ikke vidst det tidligere. Vi kan vel regne den grønlandske Koloni for en dansk Besiddelse; den tror jeg ikke der er den ringeste Fare for under Verdenskrigen. Men ellers ved jeg ikke, hvor de danske Besiddelser ligger. Det ærede Medlem regner vel ikke Island til de danske Besiddelser og heller ikke Færøerne og Bornholm? Der er dog nogen Forskel paa selve det egentlige Danmark eller Island og de vestindiske Kolonier.

Det ærede Medlem havde ogsaa den Grund, at man maatte til Valg, fordi dette ikke var nogen kompetent Rigsdag, hvad der ogsaa laa i Landstingets Sammensætning for Øjeblikket. Jeg giver ham tildels Ret heri; Regeringen har ogsaa været betænkelig ved, at Landstinget tyndede ud, om end kun ganske lidt, at Medlemmer der ikke blev erstattet. Men hver Gang noget saadant kom til at foreligge, har vi forespurgt hos Partierne, hvorledes man stillede sig overfor, at Partierne udtynnedes, og Partierne i Landstinget har svaret, at man ikke saa noget betænkeligt heri. Dernæst har det ærede Medlem ikke Ret i, at det alene er Hensynet til Valglisterne o. s. v., som har foranlediget Valgs Udsættelse; thi det har før været Tilfældet, at man, naar man dog saa hen til nye Valg, har været enig om rolig at lade Pladserne staa ledige, naar man fra det Partis Side, der indehavde disse Pladser, ikke gjorde Indsigelse derimod.

Det ærede Medlem kommer tilbage til, at han føler sig krænkede og forurettede ved, at man, efter at han i Foraaret har fra-